UREDBA KOMISIJE (EU) št. 742/2010

z dne 17. avgusta 2010

o spremembi Uredbe (EU) št. 1272/2009 o določitvi skupnih podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 glede odkupa in prodaje kmetijskih proizvodov z javno intervencijo

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ([1]) ter zlasti člena 43(a) in (d) v povezavi s členom 4 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Zahteve, ki jih morajo izpolnjevati žita, da so upravičena do javne intervencije, in metode, ki se uporabijo za izvajanje testov, s katerimi se ugotavlja ta upravičenost v skladu s členom 7 Uredbe Komisije (EU) št. 1272/2009 ([2]), so navedene v delih od I do VIII in delu XII Priloge I k navedeni uredbi. Evropski odbor za standardizacijo (CEN) je spremenil nekatere izmed teh metod. Zaradi upoštevanja zlasti sprememb nekaterih od teh metod in spodbujanja evropskih standardov je treba navedene metode prilagoditi. Da bi v istem intervencijskem obdobju zagotovili enotno in dosledno uporabo teh metod, je treba določiti, da so navedene metode tiste, ki so v veljavi prvi dan tržnega leta.

(2) Standardna metoda za določanje snovi, ki niso osnovno žito neoporečne kakovosti, ki je trenutno navedena v delu IV Priloge I k Uredbi (EU) št. 1272/2009, je določena v delu V navedene priloge. Točka 1 dela V v zvezi z navadno pšenico, durum pšenico in ječmenom je bila posodobljena z evropskim standardom EN 15587:2008. Zadevni standard bi bilo treba vključiti v navedeno točko.

(3) V delu III Priloge I k Uredbi (EU) št. 1272/2009 so opredeljene snovi, ki niso osnovno žito neoporečne kakovosti, in specifični faktorji, ki jih je potrebno upoštevati za vsak tip žita pri opredelitvi nečistoč. Zaradi jasnosti in ujemanja z evropskim standardom EN 15587:2008 je treba nekatere opredelitve prilagoditi in nekatere podnaslove prestaviti iz ene kategorije v drugo. Zaradi teh sprememb podnaslovov je treba spremeniti tudi del II Priloge I v zvezi z minimalnimi zahtevami glede kakovosti.

([1]) UL L 299, 16.11.2007, str. 1.
([2]) UL L 349, 29.12.2009, str. 1.

(4) Mednarodna metoda ISO 712:1998, trenutno navedena v delu IV Priloge I k Uredbi (EU) št. 1272/2009 kot ena izmed metod za določanje vlage v žitu, je bila za žita, razen za koruzo, posodobljena z evropskim in mednarodnim standardom EN ISO 712:2009. Zadevni standard bi bilo treba vključiti. Za koruzo je treba upoštevati posodobitev iz evropskega in mednarodnega standarda EN ISO 6540:2010. Treba bi bilo črtati del VI Priloge I in ustrezno spremeniti odstavek 3 dela XII Priloge I.

(5) Standardna metoda za določanje vsebnosti beljakovin v navadni pšenici, trenutno navedena v delu IV Priloge I k Uredbi (EU) št. 1272/2009, ustreza metodi, ki jo priznava Mednarodno združenje za kemijo žit (ICC), standardi te metode pa se nahajajo pod naslovom št. 105/2. Na podlagi dela CEN bi bilo treba to metodo nadomestiti z evropskim in mednarodnim standardom EN ISO 20483:2006 in jo razširiti, da bi zajela durum pšenico. Prav tako bi bilo treba standard CEN ISO/TS 16634-2:2009 določiti kot alternativno metodo.

(6) Metoda za določanje sedimentacije navadne pšenice, določena v skladu z mednarodno metodo ISO 5529:1992, trenutno navedeno v delu IV Priloge I k Uredbi (EU) št. 1272/2009, je bila posodobljena z evropskim in mednarodnim standardom EN ISO 5529:2009. Zadevni standard bi bilo treba vključiti.

(7) Metoda za določanje Hagbergovega padnega števila, določena v skladu z mednarodno metodo ISO 3093:2004, trenutno navedeno v delu IV Priloge I k Uredbi (EU) št. 1272/2009, je bila posodobljena z evropskim in mednarodnim standardom EN ISO 3093:2009. Zadevni standard bi bilo treba vključiti.

(8) Standardna metoda za določanje stopnje izgube steklastega videza durum pšenice, trenutno navedena v delu IV Priloge I k Uredbi (EU) št. 1272/2009, je določena v delu VIII navedene priloge. Na podlagi dela CEN bi bilo treba to metodo nadomestiti z mednarodno metodo EN 15585:2008. Zadevni standard bi bilo treba vključiti in črtati del VIII Priloge I.

(9) Standardna mednarodna metoda ISO 7971/2:1995 za določanje hektolitrske mase, trenutno navedena v delu IV Priloge I k Uredbi (EU) št. 1272/2009, je bila posodobljena z evropskim in mednarodnim standardom EN ISO 7971/3:2009. Zadevni standard bi bilo treba vključiti.

(10) To uredbo je treba uporabljati od datuma, ko začnejo določbe Uredbe (EU) št. 1272/2009 veljati za žita.

(11) Da pa bi države članice lahko opravile spremembe in posodobitve, uvedene s to uredbo, zlasti v zvezi z nečistočami in sklici na standard EN 15587, je treba za uresničitev nekaterih določb določiti razumen rok. Spremembe je treba začeti uporabljati s tržnim letom 2011/2012.

(12) Ukrepi, določeni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za skupno ureditev kmetijskih trgov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 1272/2009 se spremeni:

1. Člen 7 se spremeni:

(a) prva alinea odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„— za žita: v delih III, IV, V, VII in XII Priloge I,“

(b) doda se odstavek 3:

„3. Za določitev kakovosti žit, ponujenih za intervencijo ali danih v intervencijo, se uporabljajo metode, opisane v Prilogi I, določene z zadnjimi različicami evropskih ali/in mednarodnih standardov, kakor je ustrezno, ki so veljale prvi dan vsakega tržnega leta.“

2. Priloga I se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. julija 2010.

Vendar se člen 1(2) v zvezi s točko B dela II, z delom III, s točko (a) dela IV in z delom V Priloge I k Uredbi (EU) št. 1272/2009 uporablja od 1. julija 2011.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. avgusta 2010

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA

Priloga I k Uredbi (EU) št. 1272/2009 se spremeni:

1. deli II do V se nadomestijo z naslednjim:

„DEL II

Minimalne zahteve glede kakovosti, navedene v delu I

	Durum pšenica	Navadna pšenica	Ječmen	Koruza	Sirek
A. Najvišja vsebnost vlage	14,5 %	14,5 %	14,5 %	13,5 %	13,5 %
B. Najvišji odstotek snovi, ki niso osnovno žito neoporečne kakovosti	12 %	12 %	12 %	12 %	12 %
1. Lomljena zrna	6 %	5 %	5 %	5 %	5 %
2. Nečistoče v obliki zrn	8,5 %	7 %	12 %	5 %	5 %
2.1 Nečistoče, razen listastih zrn	5 %	7 %	12 %	5 %	5 %
(a) zakrnela zrna	X	X	X	Se ne uporablja	Se ne uporablja
(b) druga žita	3 %	X	5 %	X	X
(c) zrna, ki so jih napadli škodljivci	X	X	X	X	X
(d) zrna, pri katerih je seme izgubilo barvo	X	X	Se ne uporablja	Se ne uporablja	Se ne uporablja
(e) zrna, pregreta med sušenjem	0,50 %	0,50 %	3 %	0,50 %	0,50 %
2.2 Lisasta zrna	3,5 %	Se ne uporablja	Se ne uporablja	Se ne uporablja	Se ne uporablja
3. Nakaljena zrna	4 %	4 %	6 %	6 %	6 %
4. Druge nečistoče:	4,5 % (*)	3 %	3 %	3 %	3 %
od tega:					
(a) tuja zrna:					
— škodljiva	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %
— drugo	X	X	X	X	X
(b) poškodovana zrna					
— zrna, ki so bila poškodovana zaradi samodejnega gretja ali sušenja pri čezmerno visoki temperaturi	0,05 %	0,05 %	X	X	X
— zrna, okužena s fuzarijo	1,5 %	X	X	X	X
— drugo	X	X	X	X	X
(c) tuja snov	X	X	X	X	X
(d) pleve in luske (pri koruzi delci koruznih storžev)	X	X	X	X	X
(e) rženi rožiček	0,05 %	0,05 %	Se ne uporablja	Se ne uporablja	Se ne uporablja

	Durum pšenica	Navadna pšenica	Ječmen	Koruza	Sirek
(f) gnila zrna	X	X	Se ne uporablja	Se ne uporablja	Se ne uporablja
(g) nečistoče živalskega izvora	X	X	X	X	X
C. Najvišji odstotek v celoti ali delno lisastih zrn	27 %	Se ne uporablja	Se ne uporablja	Se ne uporablja	Se ne uporablja
D. Najvišja vsebnost tanina (**)	Se ne uporablja	Se ne uporablja	Se ne uporablja	Se ne uporablja	1 %
E. Najnižja hektolitrska masa (kg/hl)	78	73	62	Se ne uporablja	Se ne uporablja
F. Najnižja vsebnost beljakovin (**)	11,5 %	10,5 %	Se ne uporablja	Se ne uporablja	Se ne uporablja
G. Hagbergovo padno število (v sekundah)	220	220	Se ne uporablja	Se ne uporablja	Se ne uporablja
H. Najnižja vrednost sedementacije (v ml)	Se ne uporablja	22	Se ne uporablja	Se ne uporablja	Se ne uporablja

‚X' označuje analizo, ki je potrebna brez posebnih omejitev, vendar so vsebnosti, ki jih je treba upoštevati za najvišje omejitve, določene v točkah 2 in 4 razpredelnice.
‚Se ne uporablja': analiza ni potrebna.
(*) od katerih največ 3 % za nečistoče, razen zrn, okuženih s fuzarijo.
(**) V % suhe snovi.

Snovi, ki niso osnovno žito neoporečne kakovosti, so opredeljene v delu III te priloge.

Zrna osnovnih žit in drugih žit, ki so poškodovana ali gnila, se uvrščajo pod ‚druge nečistoče' tudi v primeru nepravilnosti iz drugih kategorij.

DEL III

1. DOLOČANJE SNOVI, KI NISO OSNOVNO ŽITO NEOPOREČNE KAKOVOSTI

1.1 **Lomljena zrna**

Za durum pšenico, navadno pšenico in ječmen je opredelitev ‚lomljena zrna' določena s standardom EN 15587.

Pri koruzi so ‚lomljena zrna' tista zrna, ki padejo skozi mrežasto sito z okroglimi odprtinami premera 4,5 mm.

Pri sirku so ‚lomljena zrna' tista zrna, ki padejo skozi mrežasto sito z okroglimi odprtinami premera 1,8 mm.

1.2 **Nečistoče v obliki zrn**

(a) *Zakrnela zrna*

Za durum pšenico, navadno pšenico in ječmen je opredelitev ‚zakrnela zrna' določena s standardom EN 15587. Pri ječmenu iz Estonije, Latvije, Finske in Švedske so ‚zakrnela zrna' zrna s hektolitrsko maso najmanj 64 kilogramov na hektoliter, ki so ponujena ali dana v intervencijo v navedenih državah članicah, zrna ki, potem ko odstranimo vse ostale snovi iz te priloge, padejo skozi sito z odprtinami premera 2,0 mm.

Opredelitev ‚zakrnela zrna' ne velja za koruzo in sirek.

(b) *Druga žita*

Za durum pšenico, navadno pšenico in ječmen je opredelitev ‚druga žita' določena s standardom EN 15587.

Pri koruzi in sirku so ‚druga žita' vsa zrna kultiviranih žit, ki ne spadajo v vrsto vzorčenih zrn.

(c) *Zrna, ki so jih napadli škodljivci*

Za durum pšenico, navadno pšenico in ječmen je opredelitev ‚zrna, ki so jih napadli škodljivci' določena s standardom EN 15587.

Pri koruzi in sirku so ‚zrna, ki so jih napadli škodljivci', vsa zrna, ki so vidno poškodovana zaradi napada insektov, glodavcev, grinj ali drugih škodljivcev zrn.

(d) *Zrna, pri katerih je seme izgubilo barvo*

Za durum pšenico in navadno pšenico je opredelitev določena s standardom EN 15587.

Opredelitev ‚zrna, pri katerih je seme izgubilo barvo', ne velja za ječmen, koruzo in sirek.

(e) *Zrna, pregreta med sušenjem*

Za durum pšenico, navadno pšenico in ječmen je opredelitev ‚zrna, pregreta med sušenjem', določena s standardom EN 15587.

Pri koruzi in sirku so ‚zrna, pregreta med sušenjem' tista zrna, katerih zunanji izgled je spremenjen zaradi sušenja pri čezmerno visoki temperaturi, vendar niso poškodovana.

(f) *Lisasta zrna*

Za durum pšenico je opredelitev določena s standardom EN 15587.

Opredelitev ‚lisasta zrna' ne velja za navadno pšenico, ječmen, koruzo in sirek.

1.3 **Nakaljena zrna**

Za durum pšenico, navadno pšenico in ječmen je opredelitev ‚nakaljena zrna' določena s standardom EN 15587.

Pri koruzi in sirku so ‚nakaljena zrna' tista zrna, pri katerih je s prostim očesom jasno vidna primarna koreninica (radikula) oziroma klični list (plumula). Ko ocenjujemo količino nakaljenih zrn, moramo upoštevati splošni izgled vzorca. Nakaljena zrna so le tista, kjer je kalček vidno spremenjen, kar nam pomaga, da zlahka ločimo nakaljena zrna od normalnih zrn.

1.4 **Druge nečistoče**

(a) *Tuja zrna*

Za durum pšenico, navadno pšenico in ječmen je opredelitev ‚tuja zrna' določena s standardom EN 15587.

Pri koruzi in sirku so ‚tuja zrna' zrna rastlin, bodisi kultiviranih ali ne, ki niso žita. Vključujejo semena, ki nimajo posebnega pomena, semena, ki se lahko uporabijo za krmo živine, vendar niso žita in ne škodljiva semena.

‚Škodljiva semena' so semena, ki so strupena za človeka in živali, semena, ki ovirajo ali otežujejo čiščenje in mletje žit, ter semena, ki vplivajo na kakovost žitnih proizvodov.

(b) *Poškodovana zrna*

Za durum pšenico, navadno pšenico in ječmen je opredelitev ‚poškodovana zrna' določena s standardom EN 15587.

Pri koruzi in sirku so ‚poškodovana zrna' tista zrna, ki zaradi napada gnilobe, plesni (vključno s fuzarijo), zaradi bakterijskih ali podobnih okužb niso primerna za krmo goveda.

Poškodovana zrna zajemajo tudi zrna, ki so bila poškodovana zaradi samodejnega gretja ali sušenja pri čezmerno visoki temperaturi; takšna zrna so zrna normalne velikosti, pri katerih je semenski ovoj sivorjave do črne barve, medtem ko je zrnje na prerezu rumenorjavo do rjavočrno.

V standardu EN 15587 za durum pšenico, navadno pšenico in ječmen je opredelitev ‚zrna, okužena s fuzarijo' vključena v opredelitev ‚poškodovana zrna'.

(c) *Tuja snov*

Za durum pšenico, navadno pšenico in ječmen je opredelitev ‚tuja snov' določena s standardom EN 15587.

Pri koruzi in sirku se vse snovi v vzorcu, ki padejo skozi sito z odprtinami velikosti 1,0 mm, štejejo za tuje snovi, razen živih in mrtvih insektov.

(d) *Pleve in luske (pri koruzi delci koruznih storžev)*

(e) *Rženi rožički*

(f) *Gnila zrna*

Pri durum pšenici in navadni pšenici je opredelitev določena s standardom EN 15587.

Opredelitev ‚gnila zrna' ne velja za ječmen, koruzo in sirek.

(g) *Nečistoče živalskega izvora*

1.5 **Živi škodljivci**

1.6 **Lisasta zrna, ki so izgubila steklast izgled**

Lisasta zrna durum pšenice so tista zrna, pri katerih jedro ni v celoti steklasto. Prav tako so opredeljena s standardom EN 15585.

2. SPECIFIČNI FAKTORJI, KI JIH JE POTREBNO UPOŠTEVATI ZA VSAK TIP ŽITA PRI OPREDELITVI NEČISTOČ

2.1 **Durum pšenica**

Nečistoče pomenijo zakrnela zrna, zrna drugih žit, zrna, ki so jih poškodovali škodljivci, zrna, pri katerih je seme izgubilo barvo, lisasta zrna in zrna, pregreta med sušenjem.

Druge nečistoče so tuja zrna, poškodovana zrna (vključno z zrni, okuženimi s fuzarijo), tuje snovi, pleve in luske, rženi rožiček, gnila zrna ter nečistoče živalskega izvora.

2.2 **Navadna pšenica**

Nečistoče pomenijo zakrnela zrna, zrna drugih žit, zrna, ki so jih napadli škodljivci, zrna, pri katerih je seme izgubilo barvo (samo tam, kjer njihova vsebnost presega 8 %) in zrna, pregreta med sušenjem.

Druge nečistoče so tuja zrna, poškodovana zrna (vključno z zrni, okuženimi s fuzarijo), tuje snovi, pleve in luske, rženi rožiček, gnila zrna in nečistoče živalskega izvora.

2.3 **Ječmen**

Nečistoče pomenijo zakrnela zrna, zrna drugih žit, zrna, ki so jih napadli škodljivci in zrna, pregreta med sušenjem.

Druge nečistoče so tuja zrna, poškodovana zrna (vključno z zrni, okuženimi s fuzarijo), tuje snovi, pleve in luske ter nečistoče živalskega izvora.

2.4 **Koruza**

Nečistoče pomenijo zrna drugih žit, zrna, ki so jih napadli škodljivci ter zrna, pregreta med sušenjem.

Druge nečistoče so tuja zrna, poškodovana zrna (vključno z zrni, okuženimi s fuzarijo), tuje snovi, delci koruznih storžev in nečistoče živalskega izvora.

2.5 **Sirek**

Nečistoče pomenijo zrna drugih žit, zrna, ki so jih napadli škodljivci in zrna, pregreta med sušenjem.

Druge nečistoče so tuja zrna, poškodovana zrna (vključno z zrni, okuženimi s fuzarijo), tuje snovi, pleve in luske ter nečistoče živalskega izvora.

DEL IV

Metode, ki se uporabljajo za določitev kakovosti žit, ponujenih ali danih v intervencijo

Za določitev kakovosti žit, ponujenih ali danih v intervencijo, se v skladu s členom 7 uporabljajo naslednje metode:

(a) standardna metoda za določanje snovi, ki niso osnovno žito neoporečne kakovosti, je:

— standard EN 15587 za navadno pšenico, durum pšenico in ječmen,

— metoda, določena v delu V te priloge, za koruzo in sirek;

(b) standardna metoda za določanje vlage v žitu je:

— standard EN ISO 6540 za koruzo,

— standard EN ISO 712 za žita, razen koruze ali

— metoda, ki temelji na infrardeči tehnologiji.

V primeru spora bodo priznani le rezultati standarda EN ISO 6540 za koruzo ali standarda EN ISO 712 za žita, razen koruze;

(c) standardna metoda za določanje vsebnosti tanina v sirku je standard ISO 9648;

(d) standardna metoda za določanje nelepljivosti ter primernosti za strojno obdelavo testa, pridobljenega iz navadne pšenice, je določena v delu VII te priloge;

(e) standardna metoda za določanje vsebnosti beljakovin v durum pšenici in navadni talni pšenici je:

— standard EN ISO 20483 ali

— standard CEN ISO/TS 16634-2.

V primeru spora bodo priznani le rezultati standarda EN ISO 20483;

(f) metoda za določanje sedimentacije navadne talne pšenice mora ustrezati standardu ISO 5529;

(g) metoda za določanje Hagbergovega padnega števila (test aktivnosti škroba) mora ustrezati standardu ISO 3093;

(h) standardna metoda za določanje stopnje izgube steklastega videza durum pšenice je standard EN 15585;

(i) standardna metoda za določanje hektolitrske mase je standard ISO 7971/3;

(j) metode vzorčenja in metode referenčne analize za določitev stopenj mikotoksinov so metode iz Priloge k Uredbi (ES) št. 1881/2006 ter iz prilog I in II k Uredbi Komisije (ES) št. 401/2006 (*).

DEL V

Standardna metoda za določanje snovi, ki niso osnovno žito neoporečne kakovosti, za ječmen in sirek

1. Povprečni vzorec mase 500 g za koruzo ter 250 g za sirek se presaja pol minute na situ z odprtinami v obliki rež velikosti 1,0 mm. Na presejanem delu na situ se preveri prisotnost živih škodljivcev in mrtvih insektov.

   S pomočjo pincete ali lopatice se iz snovi, ki so ostale na situ z odprtinami v obliki rež velikosti 1,0 mm, odstranijo kamni, pesek, delci koruznih storžev ali slame in ostale tuje snovi.

   Te odstranjene tuje snovi dodamo snovem, ki so padle skozi sito z odprtinami v obliki rež velikosti 1,0 mm, in vse skupaj stehtamo.

   Del, ki je ostal na situ z odprtinami v obliki rež velikosti 1,0 mm se razdeli s pomočjo separatorja, da se pridobi delni vzorec 100 do 200 g pri koruzi in 25 do 50 g pri sirku. Delni vzorec se stehta. Razgrne se ga po mizi v tankem sloju. S pomočjo pincete ali lopatice se odstranijo druga žita, zrna, ki so jih napadli škodljivci, zrna, pregreta med sušenjem, nakaljena zrna, tuja zrna, poškodovana zrna, pleve in luske ter nečistoče živalskega izvora. Pri ječmenu je treba zrna, ki se držijo luščine, ločiti od luščin, saj te prestavljajo druge nečistoče. Nato se oceni stanje zrna.

   Delni vzorec, iz katerega so odstranjene vse nečistoče, se 30 sekund seje skozi mrežasto sito z okroglimi odprtinami velikosti 4,5 mm pri koruzi in 1,8 mm pri sirku. Snovi, ki padejo skozi to sito, so lomljena zrna.

2. Skupine snovi, ki niso osnovno žito neoporečne kakovosti, kot je to določeno po metodah iz točke 1, je potrebno zelo pazljivo stehtati na 0,01 g natančno ter procentualno razdeliti na ves vzorec. Te podrobnosti navedemo v poročilu o analizi na 0,1 % natančno. Navede se prisotnost živih škodljivih organizmov.

   Splošno pravilo je, da opravimo dve analizi vsakega vzorca. Analizi se ne smeta razlikovati za več kot 10 % glede celote zgoraj navedenih zadev.

3. Pri postopkih iz točk 1 in 2 se uporabijo naslednje naprave:

(a) separator vzorca, na primer stožčasta ali žlebičasta naprava;

(b) natančna tehtnica, ki lahko stehta do 0,01 g natančno (z natančnim prikazom 0,001 g);

(c) sita z odprtinami v obliki rež velikosti 1,0 mm in z okroglimi odprtinami velikosti 1,8 mm in 4,5 mm. Sita so lahko pritrjena na vibrirajočo mizo. Sita morajo ustrezati standardu ISO 5223.

(*) UL L 70, 9.3.2006, str. 12.“

2. Dela VI in VIII se črtata.

3. Točka 3 dela XII se nadomesti z naslednjim:

„3. Referenčne metode, ki se uporabljajo za določitev kakovosti žit, ponujenih ali danih v intervencijo, so določene v delih III, IV, V in VII te priloge.“